

Iestāšanās kurss.

Bez pārrunām pieņemam: skolēnus, sākot ar 5. klasi lietišķā nodaļā; uz programmēšanas sākumnodaļu un programmēšanas pamatnodaļu - kursantus, kuri ir ieguvuši pasniedzēju rekomendācijas, olimpiāžu laureātus un skolēnus ar labām sekmēm matemātikā (ir jāuzrāda administrācijai diploms vai liecība).

Pārējie skolēni tiek pieņemti vai pēc pārrunām vai pēc iepazīstinošas nodarbības programmēšanā. Tādiem ir jāsarunā ar administrāciju pa tel. 67336035, 26428902.

Pirmajiem semestriem atlaide 15%!

Apmācība ar interneta starpniecību.

Šis apmācības veids ir īpaši ērts tiem, kas dzīvo tālu no Rīgas, kā arī cilvēkiem ar ierobežotām kustības spējām. Viena nodarbība ilgst 1-1,5 stundas. Nedēļā notiek 1-2 nodarbības (vakaros). Klasē ir 2-3 skolēni. Tie, kuriem ir vēlēšanās mācīties ar interneta starpniecību, var sūtīt pieteikumus uz e-pasta adresi kursi@progmeistars.lv vai reģistrēties mūsu interneta vietnes sadaļā *reflektantiem* > *reģistrēšanās testēšanai*.

Olimpiāde IOI'2012.

<http://vip.latnet.lv/lio/>

Ar labiem panākumiem Latvijas izlasei noslēgusies **Vispasaules skolēnu 24. informātikas olimpiāde IOI'2012**, kas no 23.-30.septembrim notika Itālijas pilsētās Sirmionē un Montekjari.

Latvijas izlases sastāvā bronzas medaļas izcīnīja Siguldas Valsts ģimnāzijas 12.klases skolnieks **Ojārs Vilmārs Ratnieks** un Rīgas 10.vidusskolas 9.klases skolnieks **Aleksejs Popovs**. Latvijas izlasē olimpiādē piedalījās arī Rīgas 88.vidusskolas 12.klases skolnieks Nikita Larka un Daugavpils Krievu vidusskolas-liceja absolvents Marks Zeļdes.

No kreisās uz labo pusi: Ojārs Vilmārs Ratnieks un Aleksejs Popovs.

Kopumā sacensībās piedalījās 310 dalībnieki no 81 valsts. Tika pasniegtas 26 zelta, 52 sudraba un 77 bronzas medaļas. Ar

absolūtu rezultātu - 600 punkti no 600 uzvarēja ASV pārstāvis Džonijs Ho. Vairāku iepriekšējo gadu čempionam - Baltkrievijas brīnumbērnam Genādijam Korotkēvičam šoreiz 588 punkti un absolūtā vērtējumā otrā vieta. Medaļas izcīnīja 61 valsts skolēni. Neoficiālajā komandu vērtējumā vislabākos rezultātus, katra izcīnot pa četrām zelta medaļām, sasniegta Krievijas un Ķīnas komandas.

Baltijas valstu "iešķējā čempionātā" izdevās apsteigt Igaunijas izlasi (viena bronzas medaļa), bet zaudēt Lietuvas izlasei, kuras visi četri dalībnieki izcīnīja medaļas (divas sudraba un divas bronzas).

Ārpus oficiālo sacensību programmas dalībniekiem bija iespēja apmeklēt Eiropas piekto labāko atrakciju parku Gardaland, piedalīties vienas dienas ilgā ekskursijā pa Venēciju un apmeklēt tuvumā esošās mazpilsētas.

Komandu vadītājiem bija iespēja piedalīties Milānā sarīkotajā konferencē "Young talents in Informatics", kurā daudzkārt tika pieminēts Latvijas, kā vienas no labākos rezultātus sasniegušās valsts, vārds. Uz šo konferenci bija uzaicināts un paneldiskusijā piedalījās iepriekšējās olimpiādes zelta medaļas ieguvējs Eduards Kaļiņičenko. Gan Eduards, gan arī Normunds Vilciņš bija uzaicināti viesu statusā kā sacensībām apstiprināta uzdevuma autori. Sīkāku informāciju (arī video ar Eduarda piedalīšanos) par sacensībām var gūt mietnē www.ioi2012.org.

Komandu sacensībās vadīja LU Matemātikas un informātikas pētnieki Mārtiņš un Rihards Opmaņi. Mārtiņš Opmanis uz trim gadiem tika ievēlēts Vispasaules informātikas olimpiādes starptautiskajā komitejā. Dalībnieku ceļa un apdrošināšanas izdevumus apmaksāja Valsts izglītības satura centrs.

Precīzi nosprausts mērķis un...nedaudz veiksmes.

Irina Stojan (dzimšanas uzvārds – Haliulina) un Vadims Stojan. Ģimenes pāris. Mūsu absolventi. Irina un Vadims atnāca mācīties uz mūsu kursiem, neskatoties uz to, ka par profesionāliem programmētājiem kļūt netaisījās. Mēs to zinājām, taču mācīt šos jaunos cilvēkus bija patīkami. Mēs cienījām viņu nopietno pieeju mācībām un jutām viņu cieņu pret mūsu darbu.

Kad jūs sākat pie mums mācīties?

I: Kursos iestājos vasarā pēc 9.klases pabeigšanas, proti, 2000.gada rudenī. (Dažiem mani klasesbiedriem izdevās iestāties nedaudz agrāk, tāpēc par kursiem man jau kaut kas bija zināms un bija interesanti apskatīties, ko tur īsti māca.) Iestājos, drīzāk, vispārējā redzesloka paplašināšanai. Skolā man patika meiteņu humanitārie priekšmeti – tādi kā literatūra... un patika informātika: tas ir harizmātiskā un talantīgā Vladimira Litvinska – skolas pasniedzēja – nopelns. Drīzāk tā vienkārši ir veiksmē.

V: Iestājos 10.klasē, proti, 2000.gadā. Iestājos ne no pirmās reizes, taču „ja es ko nolēmu...” Skolā informātikas stundās sākās programēšana – radās vēlēšanās iedziļināties, lai gan mani mīļākie priekšmeti bija fizika un matemātika.

Kādās augstskolās jūs mācījāties?

I: Mācījos banku augstskolā. Izvēlējos pēc principa – lietišķais/nelietišķais, proti, izvēlējos tā, lai uzreiz pēc skolas būtu vieglāk iekārtoties darbā un pēc iespējas veiksmīgāk apvienot darbu ar mācībām. Pamatā tā arī sanāca. Mācījos vakara nodaļā, uzreiz sāku strādāt bankā. Nedz mācības, nedz arī darbs pa tiešo ar programmēšanu nav saistīti, taču iemaņas un zināšanas, bez šaubām, palīdzēja, lai gan netiešā veidā. Ar datoriem man ir ļoti siltas attiecības, kursi neļāva man kļūt par pārāk maigu humanitāru būtni (*Mums liekas, ka Ira nekad nebija pārāk maiga būtne. Mērķtiecīga, atbildīga, prātīga – tas gan. Red.*)

V: Pēc skolas iestājos Rīgas Tehniskajā universitātē Elektronikas un telekomunikāciju fakultātē. Paralēli pabeidzu Banku augstskolas vakara nodaļu. Kursos gūtās iemaņas palīdzēja apgūt manas inženiera specialitātes pamatpriekšmetus. Universitātē ar programmēšanu es tieši nenodarbojos, taču uzdevuma uzstādīšanas noteikumus un tā risināšanas metodes, ko apguvuursos, izmantoju bieži.

Kuri no jūsu mācību iestādēs studētajiem kursiem ir īpaši vērtīgi pēc to pielietojanas darbā?

I: Uzreiz, kad paralēli mācībām parādījās darbs, protams, noderēja visi ar finansēm saistītie kursi: grāmatvedības pamati, mikroekonomika, finanšu analīze. Banku grāmatvedība, protams, ir nedaudz specifiska, taču tāpēc arī interesantāka. Vēlāk visinteresantākie (un laikam arī noderīgākie) man šķita kursi par finanšu tirgiem un risku vadību. Darba specifika ietekme.

V: Nevaru izšķirt vērtīgākos vai mazāk vērtīgos priekšmetus abās savās universitātēs. Kopumā visi priekšmeti atstāja pēdas manā pasaules uztverē profesionālajā nozīmē. Bija priekšmeti, kurus bija grūti apgūt – nācās cīnīties ar sevi (un savu slinkumu), lai kaut kas sanāktu. Bija arī priekšmeti, kurus vienkārši vajadzēja nokārtot. Ar laiku izveidojās mērķu noteikšanas sistēma, vēlāk – plānošanas sistēma, tad – to sasniegšanas metožu sistēma. Taču apstākļi mainās – tehnoloģijas nestāv uz vietas un tas, par ko man stāstīja lekcijās kā par tālu nākotni, jau nešķiet tik nesasniedzams. Tāpēc darbā nepieciešamās zinātnes es apgūstu un apgūšu līdz savas karjeras beigām.

Protams, universitāte sniedz zināšanas, taču laba izglītība – nav absolūta veiksmīga karjeras izaugsmes garantija, lai arī tai ir būtiska nozīme. Drīzāk, te ir vajadzīga precīza mērķu nosprašana un kritiska domāšana, kā arī... nedaudz veiksmes.

Jūs mācījāties kopā vienā klasē, vienā grupā – pie mums, vienā grupā Banku augstskolā?

I, V: Mēs esam pazīstami kopš skolas laikiem – kopš mācību sākuma kursos (Vadims pārgāja Irinas skolā, uzsākot mācības desmitajā klasē.) Kursos, lai arī saraksts ne vienmēr sakrita, sākām kopā pavadīt laiku. Banku augstskolā mācījāties kopā. Oficiāli esam precējušies nedaudz mazāk par gadu.

Ar ko jūs tagad nodarbojaties? Varbūt pāris vārdus par profesiju.

I: Mācoties pirmajā kursā, iekārtojos un līdz šim brīdim strādāju bankā. Nomainīju vairākas darba vietas, pēdējos 8 gadus nodarbojos ar starpbanku attiecībām. Darbs patīk, piemēram, ar to, ka starpbanku attiecības lielā mērā ir starptautiskā banku sadarbība. Man tagad ir tuvi kolēģi visā pasaulē. Sakarā ar „starptautiskumu”, vienreiz biju stažēties mazā bankā Lihtenšteinā, man bija iespēja salīdzināt, kā „tur” un kā „te, pie mums”. „Tur” – ērtāk, bet „te, pie mums”, varbūt interesantāk, vairāk nestandarta situāciju

V: Mācoties pēdējos kursos universitātē, maģistratūrā, sāku strādāt celtniecībā. Izgāju ceļu sākot no montāžas darbu strādnieka līdz elektriskas, automatizācijas un sakaru sistēmu projekta vadītājam. Piedalījos lielos aprīkojuma montāžas un iestatīšanas projektos Rīgā. Svarīgākais projekts bija tirdzniecības-izklaides centra „Rīga Plaza” BMS sistēmas (building management system) izbūve. Tolaik nācās nodarboties ar rūpniecības mikrokontrolieru programmēšanu un ventilācijas sistēmu iestatīšanu. Bieži atcerējos mainīgo piešķiršanas programmēšanas valodā Pascal analogiju. Tikai burtu vietā es aprakstīju sensorus un elektropiedziņas. Tai pat laikā algoritmu vadības un sastādīšanas metodes nemainījās. Tiesa, kļūdas cena, trasējot mikrokontrolieru programmas, ir augstāka – aprīkojums stipri dārgs.

Rezultātā mani ielūdza īstenot projektus ārzemēs. Piedalījos liela tirdzniecības centra būvniecībā Kairā. Pārsvārā dalījās elektro-mehānisko sistēmu uzbūves pieredzē.

Piedalījos arī energoapgādes un Tehnoloģisko procesu Vadības Sistēmu Automātikas montāžā Krievijā, korporācijas „Транснефть” naftas bāzē Ustj-Lugas ostā.

Šobrīd kopā ar kolēģiem gatavojamies elektromontāžas darbu projekta īstenošanai Stokholmā.

Pabeidzot *Progmeistara* pamatsemestrus es sapratu, ka programmēšana klasiskā izpratnē nav īsti tas, ar ko es esmu gatavs nodarboties. Tomēr, atskatoties atpakaļ, es saprotu, ka ieguvu daudz zināšanu, kuras pielietoju praksē. Mana pieeja teknikai, kā uzdevumam, mainījās. Daudzējādā ziņā tu instinktīvi saproti, no kuras puses pieiet kaut kam jaunam. Atbilstoši - tērē mazāk laika. Vadība ļoti ātri redz „svaigu” pieeju un karjeras izaugsme nav ilgi jāgaida.

Gribētos novēlēt audzēkņiem, lai viņiem vienmēr būtu mērķis. Vai nu dzīve vai, rakstot moduli programmai. Kad saproti, kur ir jānonāk rezultātā, tērē mazāk spēka un laika mērķa sasniegšanai.

Jūsu aizraušanās.

Hobiji mūsu ģimenē ir dažādi.

I: Es spēlēju tenisu un izšuju krustdūrienā.

V: Man patīk skvošs un buru jahtas. Jahtas tagad patīk visai mūsu ģimenei. Viena no Jūrmalas jahtkluba komandu sastāvā piedalos regatēs Baltijā.

Jums jau daudz kas ir sanācis un mēs esam pārliecināti, ka viss sanāks arī turpmāk. Septiņas pēdas zem ķīļa!

Paldies par interviju.